

Bal kuşunun intikamı

✎ Zulu folktales
🔒 Wiehan de Jager
📄 Leyla Tekül
🗣️ Turkish
📊 Level 4

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

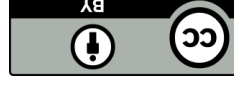
Bal kuşunun intikamı

Written by: Zulu folktales

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: Leyla Tekül

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

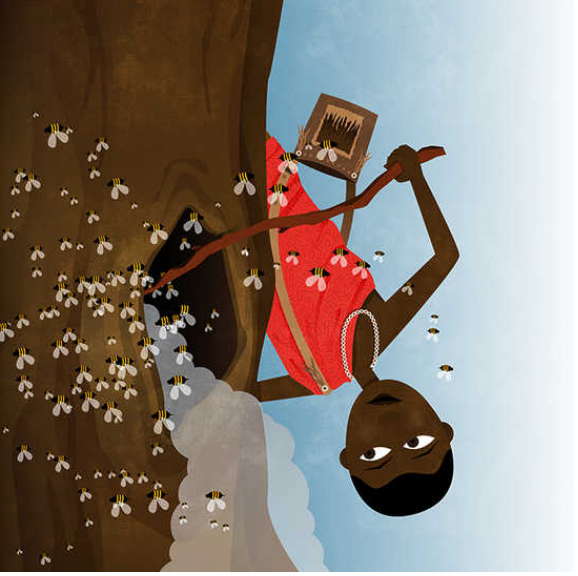
Bu hikaye bal kuşu Ngedede ile Gingile adında aç gözlü bir genç adamın hikayesi. Bir gün Gingile avlanmaya gittiğinde Ngedede'nin sesini duymuş. Gingile'nin ağzı bal bulurum düşüncesiyle sulanmaya başlamış. Durmuş ve kuşun sesini dikkatlice izleyerek onun bulunduğu dalların altına gelmiş. "Çitik, çitik, çitik," diye ötmüş kuş ve ara ara arkasına bakarak Gingile'nin onu izlediğinden emin olmak istemiş.

Yarım saat sonra, bir incir ağacına ulaşmışlar.
Ngede dallar arasında gılgınca ziplamaya başlamış.
Sonra bir dalın üstünde durup kafasını ileri geri
sallamış. Böyle yaparak Gingile'ye mesaj vermeye
çalışmış: "Hadi bak burada işte! Gel, hadi ne
duruyorsun?" "Gingile ağacın altından baktığında
hiç arı görmemiş ama gene de Ngede'ye
güvenmiş.

Böylece Gingile avcı mızrağını ağacın altına bırakmış, bir kaç dal toplayıp ateş yakmış. Ateş iyice yandığında uzunca bir tahta çubuğu ateşin tam ortasına yerleştirmiş. Çubuk, yandığında çok duman çıkartan bir cins tahtadan yapılmışmış. Gingile yanan çubuğun soğuk kısmını dişlerinin arasında tutarak ağaca tırmanmaya başlamış.

Yukarı tırmandıkça da arıların vizitisini duymaya başlamış. Ağacın kovuğundaki kovanlarından geliyormuş arıların sesi. Gingile elindeki duman tüten çubuğu kovuğa doğru yaklaştıırıp içeri sokmuş. Arılar sinir içinde kovanlarından dışarı kaçmaya başlamışlar. Tabii bu arada Gingile'yi de bir kaç kez sokup canını yakmışlar.

Ve o gün bu gündür Ngede'nin hikâyesini dinleyen çocuklar her zaman bu küçük kuşa saygı duymuşlar. Ne zaman bal toplamaya gitseler büyük bir parça bal peteğini ona bırakmayı unutmamışlar.

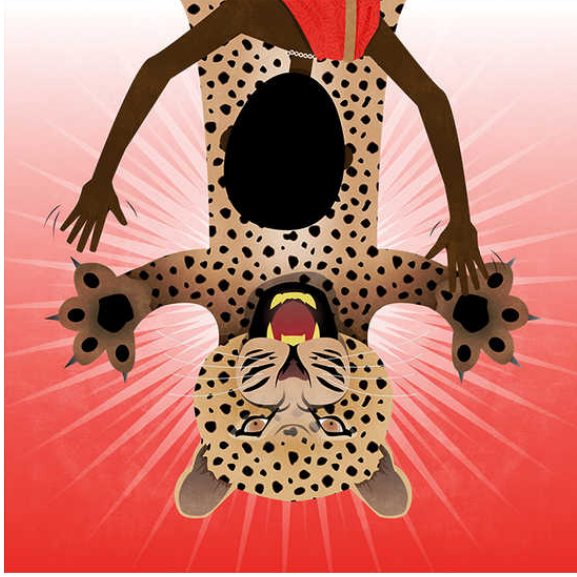
Arılar gittikten sonra, Gingile elini kovanın içine sokup kocaman bal, yağ ve bir miktar arı larvası dolu petekleri dışarı çıkartmış. Petekleri dikkatlice omuzunda taşıdığı torbasına yerleştirmiş ve ağaçtan inmeye başlamış.

Leopar onu yakalamadan Gingile olanca hızıyla ağaçtan inmeye başlamış. Fakat telaştan bir dalı atlayınca paldır küldür yere yuvarlanmış ve bileğini incitmiş. Topallaya topallaya oradan hızla uzaklaşmış. Leopar onun peşine düşmek istemeyecek kadar yorgun olduğu için çok şanslıymış. Böylece hem Ngede intikamını hem de Gingile iyi bir ders almış.

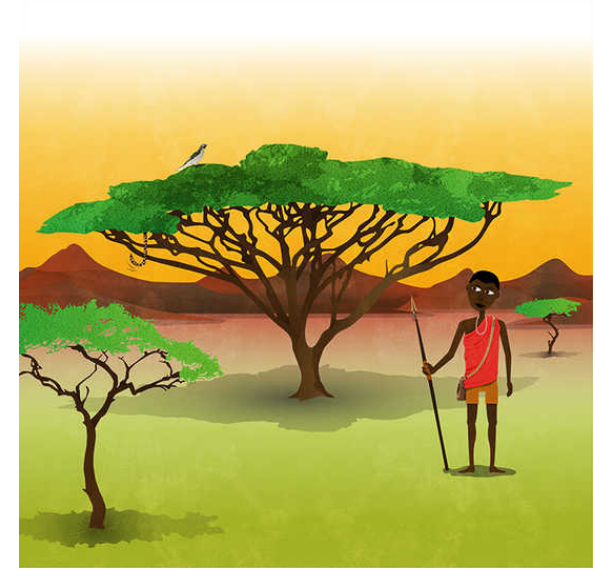
Ngede, bütün olup biteni dikkatlice izlemiş ve Gingile'nin ona teşekkür etmek için bal dolu bir parça petek vereceğini düşünerek daldan dala uçup o da yavaşı yavaşı almış. Gingile nihayet ağaçtan inmiş. Ngede'de ona yakın bir kayanın üstüne konup ödülünü beklemeye başlamış.

Gingile tırmandığında arı sesi duymadığına şaşırmış. "Belki de kovan ağacın içinde çok derin bir yerdedir," diye düşünmüş kendi kendine. Biraz daha yukarı tırmanıp daha yüksek bir dalda durmuş. Fakat kovan yerine bir Leoparın yüzüyle karşılaşmış. Leopar böyle saygısızca uykusundan uyandırıldığı için son derece kızmış. Gözlerini kısıp ağzını açarak kocaman sivri dişlerini göstermiş.

Ama Gingile ateşi söndürüp mızrağını toplayıp bal kuşunu hiç düşünmeden evine doğru yürümeye koyulmuş. Ngede kızgın kızgın seslenmiş: “Çık-karrt, çık-karrt, çık-karrt!” Gingile durmuş, küçük kuşa bakmış ve kahkahalar atarak gülmeye başlamış. “Yani sen şimdi bal falan mı istiyorsun benden arkadaş? Ha? Ama bütün işi ben yaptım, arıların sokmalarına katlandım. Neden şimdi bu cânım balımı seninle paylaşayım?” Ve yürümeye devam etmiş. Ngede çok sinirlenmiş. Böyle bir davranışı hak etmediğini düşünmüş. Ama er geç intikamını almaya kararlıymış.

Bir kaç hafta sonra bir gün Gingile gene Ngede'nin bal çağrısını duymuş. Lezzetli balı hatırlayıp gene kuşu izlemiş. Ngede Gingile'yi ormanın kenarına kadar getirmiş. Orada “şemsiye diken” denen bir ağacın üstüne konmuş. “Tamam,” diye düşünmüş Gingile “kovan bu ağaçta olmalı.” Hemen gene ateş yakmış ve duman tüten çubuğu dişlerinin arasına alıp tırmanmaya başlamış. Ngede de izlemeye koyulmuş.